

I alla tider, redan när människorna levde i grottor och stod vid början av sin långa vandring uppåt, har främlingar betytt fara. Alla främmande människor var potentiella fiender, som ~~kunna~~ borde bekämpas, om de kom nära den egna boplatsen, eller undvikas, om man själv var ute på resa. Detta främlingshat har följt människorna fram till modern tid. Visserligen har samhällena övergått i stater och samfärdseln gjort det möjligt att ära känna främlingarna under fredliga förhållanden, men misstron finns fortfarande kvar.

När vita människor första gången mötte människor med annan hudfärg, är det inte underligt, att man såg på varandra med undran och fruktan. När europeerna i modern tid drog ut som erövrare, var de tekniskt och kulturellt sett överlägsna de flesta folk de underkuvade. Redan från början fick man sålunda det intrycket, att alla andra raser var vilda och barbariska och att dessa människor knappt förtjänade namnet. Detta kom att gälla i synnerhet den svarta rasen; den gula stod kulturellt sett lika högt som den vita rasen. ^SSlutsatsen att de svarta var ointelligenta var då mycket lätt att dra. Man observerade också övriga "djuriska" drag hos negrerna, låg panna till exempel, och med hjälp av rädslan för främlingar fick man slutligen den uppfattningen, att negrerna var undermänniskor utan något som helst mänskligt värde. Detta att negerns utseende så tidigt associerades med låg intelligens har fått till följd, att uppfattningen fortfarande finns kvar.

Människor, som är fyllda av fruktan för något okänt, har en tendens att nedvärdera och samtidigt överskatta det de fruktar. Den svarte mannen var naturmänniska, hans religion var inte krösten, hans liv var fyllt med föreställningar om födelse, liv och död och om de makter, som styrde naturen och människan, föreställningar som den vite mannen egentligen kommit ifrån, men som fortfarande levde kvar i honom i form av vidskepelse och svart magi. Det är därför inte underligt, att den vidskeplige vite erövraren innerst inne fruktade denna negerns tro och genast drog den slutsatsen att de svarta var i besittning av en magi och makt som var starkare än hans egen lära. Mycket av denna magi var av sexuell natur—fruktbarhetsdanser och -riter upptog en stor del av magin hos de svarta. När negrerna i USA nu försöker skaffa sig mänskliga rättigheter och livsvillkor, är många av de vita som kämpar emot uppfyllda av denna tro på negerns sexuella överlägsenhet; mycket av de vitas skräckpropaganda rör sig med berättelser om vita flickor